

Pieter Lam herinvesteerde Nederlands quotumgeld in Duits melkveebedrijf

'De mooie koeien komen nog wel'

De tegenvallende melkproductie van dit jaar is voor een deel te wijten aan de slechte kuil kwaliteit

Melkveehouder Pieter Lam pendelt wekelijks op en neer tussen zijn Duitse bedrijf met 300 melkkoeien en zijn jongveebedrijf in Nederland. De koeienliefhebber hanteert een kort, maar krachtig fokdoel: 'Ik wil koeien fokken met heel veel melkdrive.'

tekst **Jorieke van Cappellen**

Doordeweeks in het Duitse Hollen, in het weekend in het Groningse Winsum. Zo ziet het leven van melkveehouder Pieter Lam (48) eruit. Zijn enthousiasme en energieke gebaren tijdens het interview verraden het ondernemende karakter van de melkveehouder. 'Eigenlijk kom ik uit Haarzuilens en ben ik dus een Utrechtenaar', vertelt Lam, die zijn afkomst niet verloochent. In Haarzuilens runde Lams een pachtbedrijf met 70 melkkoeien en was hij een vaak geziene en even zo vaak succesvolle inzender op regionale fokveeshows en de NRM. 'Ons bedrijf in Utrecht bood helaas geen toekomst meer en we besloten te verhuizen.'

De keus viel op Groningen. 'In Winsum hebben we zes jaar lang een bedrijf met 70 koeien gehad', vertelt Lam. 'Toen mijn quotum één miljoen euro waard was, besloot ik het te verkopen. Het druiste tegen mijn gevoel in om zo veel vermogen nodig te hebben, alleen maar om melk te mogen produceren.'

Elleboog gebroken

Lam zocht naar een manier om het geld te herinvesteren. Het feit dat melkquotum bijna niets kost in Duitsland, was voor Lam een belangrijke reden om zich op Duitsland te oriënteren. 'Van het quotumgeld kocht ik een heel goedkoop bedrijf in Wiefelstede, ten noorden van Oldenburg, met zes ton melk en 46 hectare grond.'

Het jongvee bleef op de locatie in Winsum. 'Mijn vrouw Ria wilde graag in Winsum blijven. We waren tenslotte al eens verhuisd van Utrecht naar Groningen. Het is best een opgave om dan weer opnieuw een sociaal leven op te bouwen op een andere plek. We besloten daarom dat ik om de paar dagen heen en weer zou reizen. Als ik niet in Wiefelstede was, deed een medewerker er de koeien.' Dat Pieter Lam nu niet meer in Wiefelstede, maar in het iets noordoostelijker gelegen Hollen zijn bedrijf runt, komt doordat hij op een dag zijn elleboog brak. 'Ik moest noodgedwongen pas op de plaats maken en rust nemen. Niets

voor mij, maar ik had nu wel tijd om eens na te denken over wat ik nu wilde. Ik wist dat dit bedrijf in Hollen te koop stond. Het was naar mijn idee echt een prachtbedrijf. Goed ingericht en heel erg goed onderhouden.' Hij hakte de knoop door. 'Wilde ik de komende jaren nog met heel veel plezier boeren, dan moest ik gewoon voor dit bedrijf gaan.'

7000 euro voor klauwverzorging

Op het bedrijf in Hollen heeft Lam 300 melk- en kalfkoeien. Het bedrijf bestaat uit twee openfrontstallen, die hij met een tussenstuk aan elkaar liet verbinden. 'Zo kon ik de tweede stal ook benutten voor ligboxen voor melkvee.'

De veehouder is duidelijk in zijn nopjes met het strak ingerichte bedrijf. 'Duitsers zijn geen koeienboeren, maar ze weten wel hoe ze iets degelijk moeten bouwen', is zijn mening. Zo liggen de waterleidingen van het bedrijf allemaal ondergronds, zodat ze niet bevriezen. Ook is het erf tot ver rondom de stallen perfect verhard.

Dat Duitsers volgens Lam geen koeienboeren zijn, toonde de staat van de veestapel. Veel koeien waren niet drachtig en een groot deel liep kreupel. 'De koeien hier waren niet best, zelfs op het verwaarloosde af, maar ik besloot de veestapel toch over te nemen vanwege de genetische waarde. De oude eigenaar van het bedrijf had stieren gebruikt die heel veel kilo's melk doorgaven, dat paste in mijn fokkerijvisie.' Om de koeien op te knappen, liet Lam klauwverzorgers uit Nederland overkomen. 'In zeven weken hebben we alle koeien drie keer laten bekappen. Dat was een investering van 7000 euro.'

Lam zet het werk op het bedrijf rond samen met drie vaste medewerkers. Herdmanager Adriaan Heideman woont samen met zijn vrouw en kinderen naast het bedrijf. 'Als ik er in het weekend niet ben, kan ik het hele bedrijf met een gerust hart aan hem overlaten.' Twee Poolse medewerkers helpen mee met de dagelijkse verzorging van de koeien en het melken, maar ook met het onderhoud

Pieter Lam

Pieter Lam runt sinds drie jaar een melkveebedrijf in het Duitse Hollen. De veehouder werkte hard om de gezondheid van de veestapel te verbeteren.

Aantal koeien:	300
Melkquotum:	2,3 miljoen
Hoeveelheid land:	100 ha
Productie:	8200 4,11 3,47

van de machines. Het melken gebeurt altijd door Lam of herdmanager Adriaan zelf. Twee Duitse vrouwen helpen daarnaast bij het melken.

Lam steekt zijn trots voor zijn personeel niet onder stoelen of banken. 'De mentaliteit is in andere landen soms echt anders als het om de omgang met koeien gaat. De medewerkers die ik destijds met het bedrijf overnam, behandelden de koeien heel ruig. Koeien raakten kreupel omdat ze onnodig opgejaagd werden.' Om die reden zag Lam zich zelfs genoodzaakt medewerkers te ontslaan. 'Ik ben echt veeleisend als het om de omgang met koeien gaat. Gelukkig heb ik nu mensen met dezelfde mentaliteit als ik. De koeien doen het veel beter en het zorgt voor een fijne samenwerking.'

Lams vrouw Ria (46) en zijn kinderen verzorgen de 100 stuks jongvee in Winsum. Bovendien doet Ria een groot deel van de boekhouding van beide bedrijven. 'Daar ben ik haar heel dankbaar voor.' Het wekelijks bijna 200 kilometer heen en weer pendelen tussen Hollen en Winsum neemt de veehouder voor lief. 'Het heeft ook zijn voordelen. Als ik in Winsum ben, heb ik de handen meer vrij en ook eens tijd om leuke dingen te doen met mijn gezin. Dat is mij ook veel waard.'

Iglomest in ligboxen

De ruim tweehonderd meter lange stal in Hollen dateert van 2000 en is verdeeld in vier compartimenten met de verse koeien en de oudmelkte koeien in een aparte groep. In de diepstrooiselboxen zit een goedkoop mengsel van zaagsel en stromest uit de kalveriglo's. 'Dat zag ik bij een boer in Nederland. De stro-

De koeien liggen op een goedkoop mengsel van zaagsel en stromest uit de kalveriglo's

mest zorgt niet voor celgetalproblemen.' Het melken van de 250 melkkoeien duurt in de 2 x 6 open-tandem-melkstal uit 1994 drie uur. 'Toch bevat de melkstal erg goed. Hij is spaarzaam met stroom en water en de servicebeurt was onlangs maar 1100 euro. Een grote melkstal is duur in onderhoud en wordt lang niet zo intensief gebruikt.'

Optrekken melkproductie

Nu de gezondheid van de veestapel sterk verbeterd is, richt Lam zijn pijlen op het optrekken van de melkproductie. 'Ik wil koeien fokken met melkdrive. Melktypisch, wat er ook gebeurt, altijd melk willen geven.' Daarin zit volgens de melkveehouder nog verbetering. 'We zitten nu nog op een rollend jaargemiddelde van 8000 liter melk en eerlijk gezegd

schaam ik me daarvoor. Ik heb namelijk ook jaren gemolken met een productie van 9600 liter.'

Volgens Lam is de tegenvallende melkproductie van dit jaar voor een deel te wijten aan de slechte kuilkwiteit van het jaar ervoor. 'Het grasland is hier vanwege de veenachtige grond enorm slecht en hoewel ik een deel wil vernieuwen, is het niet gemakkelijk om die graskwaliteit omhoog te krijgen.' Op de percelen met zandgrond staat mais. 'De koeien die ik wil fokken, hebben mais nodig, dat gaat overigens prima hier.'

Punt van verbetering noemt de melkveehouder de voerkosten. 'Ik voer relatief veel krachtvoer, waardoor de voerkosten op tien eurocent per liter liggen. Het is me nog niet gelukt om dat te verlagen, maar als er een hoge melkproductie tegenover staat, vind ik het acceptabel.'

Het strak ingerichte en degelijk opgezette melkveebedrijf bestaat uit twee aan elkaar verbonden openfrontstallen

Om de vruchtbaarheidscijfers te verbeteren, maakt Lam bij de melkkoeien gebruik van het tochtdetectiesysteem Heftime, dat hij meenam van zijn bedrijf in Wiefelstede. Automatische tochtdetectie is voor Lam ideaal, omdat hij hiermee ook van afstand kan controleren of er koeien tochtig zijn. 'Mijn streven is iedere dag een kalf, want dan houd je melk. Dat betekent dat ik elke dag twee tot drie koeien moet insemineren.'

Niet kijken naar gehalten

Als liefhebber van mooie koeien ziet Lam graag goede uiers en sterk beenwerk. In zijn stierkeuze trekt hij een duidelijke lijn: een stier moet vooral liters vererven. 'Een rollend jaargemiddelde van 9000 in plaats van 8000 liter is voor mij 100.000 euro extra melkgeld waar bijna geen extra kosten tegenover staan.' Naar gehalten kijkt Lam niet. 'Het fokken op liters melk levert meer geld op dan het fokken op gehalten. Bovendien valt het me op dat koeien die veel melk geven, helemaal niet zo ver terugvallen in gehalten. Wij behalen nog steeds zeker 4,00 procent vet en 3,40 procent eiwit en dat is voor mij voldoende.'

Stieren als Alexander, Alliance, Longtime, Jungle, Mr. Burns en Lavangard moeten bijdragen aan het optrekken van de melkproductie. 'Ik kies ook nog vaak voor Stormatic. Dat is echt mijn favoriete stier. Oké, hij geeft wat gewone uiers, maar wel ongelooflijk veel melkdrive. En kampioenen', voegt de fokker eraan toe. Of Lam als fanatiek ex-inzender nog weer eens te zien zal zijn in de showring? Staande tussen zijn koeien haalt hij zijn schouders op, maar een glimlach speelt op zijn gezicht. 'Ik heb vorig jaar al eens meegedaan met een Stormaticdochter op de show in Oldenburg. We werden derde in een rubriek van 21. Ik was niet ontevreden', zegt hij, en vervolgt op serieuze toon: 'Het is wel ons doel. We willen kampioen worden. Met ons bedrijf en met onze koeien. Dat lukt misschien niet, maar we houden het ons wél voor. Het mooie bedrijf is er, de mooie koeien komen nog wel.' |